

ประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗

โดยที่สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เห็นสมควรประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวบรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันของกฎหมาย และการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนต้องดำเนินการตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗

(๒) พระราชบัญญัติไปรษณีย์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๓

(๓) พระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

(๔) กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศในโรงพักสินค้า พ.ศ. ๒๕๕๖

(๕) กฎกระทรวงอัตราไปรษณียากรและค่าธรรมเนียมอื่น พ.ศ. ๒๕๖๕

(๖) ข้อบังคับคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยที่ทำการไปรษณีย์ อนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๒

/ (๗) ข้อบังคับ...

(๗) ข้อบังคับคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ฉบับที่ ๒ ว่าด้วยที่ทำการไปรษณีย์ อนุญาต ประเภทร้านไปรษณีย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

(๘) ข้อบังคับคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ฉบับที่ ๒ ว่าด้วยที่ทำการไปรษณีย์ อนุญาต ประเภทร้านไปรษณีย์ไทย (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๖

(๙) ประกาศคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ เรื่อง ให้ใช้ไปรษณีย์นิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการรับฟังความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ

(๒) หน่วยงานในสังกัดหรือกำกับดูแลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(๓) ผู้ให้บริการขนส่งพัสดุภัณฑ์เอกชน

(๔) ประชาชนทั่วไป

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://www.law.go.th> และเว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม <https://www.mdes.go.th>

(๒) แสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือส่งมายังสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

(๓) แสดงความคิดเห็นผ่านคิวอาร์โค้ดท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗

พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการจัดการกิจการไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้รัฐบาลเป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดในการจัดการไปรษณีย์ และตั้งที่ทำการไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร และมอบอำนาจดังกล่าวให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลข (ซึ่งต่อมาได้มีการจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้ชื่อการสื่อสารแห่งประเทศไทย และแปลงสภาพการมาจัดตั้งเป็นบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ในปัจจุบัน) โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีสิทธิและหน้าที่จัดการไปรษณีย์ ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ และหน้าที่อื่น ๆ อันเกี่ยวกับการรับ รวบรวม ส่ง จ่าย และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ แต่เพียงผู้เดียว และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นส่ง จัดให้ส่ง ผ่าก ส่งมอบให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้ไปส่ง นำส่ง หรือกระทำการอื่นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข (ปัจจุบันเป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบังคับของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ กำหนดลักษณะ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

การให้บริการไปรษณีย์ กำหนดอัตราไปรษณียากร และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นในการให้บริการไปรษณีย์ ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานไปรษณีย์ ฐานความผิด และบทลงโทษแก่ผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้กำหนดกลไกอันเป็นมาตรการสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ดังนี้

๒.๒.๑ บทบัญญัติกำหนดให้รัฐบาลได้อำนาจสิทธิขาดในการจัดการไปรษณีย์ รวมถึงตั้งที่ทำการไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร กำหนดให้กรมไปรษณีย์โทรเลข (ปัจจุบันคือ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) มีสิทธิและหน้าที่จัดการไปรษณีย์ ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ และดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับ รวบรวม ส่ง แจก และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ ซึ่งสิทธิและหน้าที่ดังกล่าวได้โอนมาเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้มีการเปลี่ยนทุนของการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นหุ้นตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ และได้มีการเปลี่ยนสถานภาพเป็นบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีกระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัทจำนวนร้อยละ ๑๐๐

ปัจจุบัน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และได้รับโอนกิจการในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งหมด และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้อำนาจทางกฎหมายให้เป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาประโยชน์ของรัฐ จึงได้กำหนดให้ในการดำเนินกิจการไปรษณีย์ในระยะแรก บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีสิทธิพิเศษ หรือได้รับความคุ้มครองตามที่พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้บัญญัติไว้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ภายใต้พระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นผู้กำกับดูแลการใช้อำนาจในการอนุญาต การวินิจฉัย การออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจการไปรษณีย์ และธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์ รวมทั้งธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกัน การจัดทำไปรษณีย์นิตเทศ การทำความตกลงกับต่างประเทศในกิจการไปรษณีย์ และการออกคำสั่งใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ทั้งนี้ สิทธิพิเศษหรือความคุ้มครองดังกล่าวยังคงมีผลมาจนถึงปัจจุบัน

๒.๒.๒ บทบัญญัติห้ามบุคคลที่ไม่ได้รับอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น ส่ง จัดให้ส่ง ฝาก ส่งมอบให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้ไปส่ง นำส่ง หรือดำเนินการอื่นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมาย หรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่กรณี (๑) จดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกิน ๓ ฉบับที่ฝากผู้เดินทาง โดยผู้รับฝากนั้นไม่ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ (๒) จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่ได้จัดให้ผู้เดินทางหนังสือพิเศษถือไปและเกี่ยวข้องด้วยกิจธุระของผู้ฝากหรือผู้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้นโดยเฉพาะ และผู้เดินทางนั้นต้องไม่รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรจากผู้อื่น หรือนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรให้แก่ผู้อื่น (๓) จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่เกี่ยวข้องเฉพาะสินค้า หรือทรัพย์สินที่ส่งไปโดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ซึ่งไม่ต้องเสียค่าจ้าง รางวัล หรือได้ผลประโยชน์อื่น ๆ แต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจดูได้ และต้องมีคำว่า “จดหมายของผู้รับตราส่ง”

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ห้ามมิให้ผู้ทำการรับขนของ หรือคนโดยสารโดยปกติ รวมทั้งผู้ขับ ลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้น ๆ ด้วย เจ้าของ นาย ผู้บังคับการ หรือกะลาสีเรือ หรืออากาศยาน ที่ผ่านหรือแล่นไปตามแม่น้ำลำคลอง หรือในอากาศภายในราชอาณาจักร หรือแล่นผ่านไปตามฝั่งทะเล หรือระหว่างท่าเรือ หรือที่ใด ๆ ภายในราชอาณาจักร หรือระหว่างที่ใด ๆ ภายในและภายนอกราชอาณาจักร หรือลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้น ๆ นำส่ง รับ รวบรวม หรือส่งมอบจดหมาย หรือไปรษณียบัตร แม้ว่าตนจะได้รับเงินเดือนค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ เว้นแต่จดหมาย หรือไปรษณียบัตรอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งรับขนนั้น หรือเป็นจดหมาย หรือไปรษณียบัตรที่ได้รับไว้เพื่อนำส่งไปโดยได้รับอำนาจจากบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

๒.๒.๓ บทบัญญัติเกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลทั่วไปตั้งที่ทำการไปรษณีย์ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข (ปัจจุบันเป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖) เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลทั่วไปสามารถตั้งที่ทำการไปรษณีย์ เพื่อทำการส่ง นำส่ง หรือส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์โดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ หรือให้ผู้อื่นรวบรวมไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อส่งโดยทางไปรษณีย์ หรือโดยทางที่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

๒.๒.๔ บทบัญญัติเกี่ยวกับไปรษณียากร และตราไปรษณียากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราไปรษณียากรและค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร ตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์และวางข้อบังคับกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไข ในการเรียกเก็บไปรษณียากรตามที่กำหนดไว้แล้ว และมีอำนาจจัดให้มีตราไปรษณียากรชนิดต่าง ๆ (แสดมภ์)

๒.๒.๕ การรับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ โดยถือว่าไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ตั้งแต่วันที่ได้อัดลงในตู้ไปรษณีย์ หรือได้มอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์จนถึงเวลาที่ได้นำส่งถึงผู้รับ หรือส่งกลับคืนมายังผู้ฝาก หรือได้จัดการเป็นอย่างอื่น โดยผู้ฝากมีสิทธิที่จะถอนไปรษณีย์ภัณฑ์คืนจากที่ทำการไปรษณีย์ หรือเปลี่ยนชื่อหรือที่อยู่ หรือให้จัดการแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์เป็นอย่างอื่นได้ตลอดเวลาที่ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นยังอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์

กำหนดให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข (ปัจจุบันเป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖) เป็นผู้มีอำนาจจัดทำไปรษณีย์นิเทศขึ้น เป็นสมุดกฎ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศว่าด้วยการไปรษณีย์ทั่วไป อันพึงต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ หรือตามอนุสัญญาสากลไปรษณีย์ที่ว่าด้วยการให้บริการไปรษณีย์ซึ่งประเทศสมาชิกสหภาพ สากลไปรษณีย์ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการให้บริการไปรษณีย์ระหว่างกัน เพื่อกำหนดรายละเอียดของการให้บริการในการรับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์

๒.๒.๖ การลงทะเบียนและการประกัน โดยผู้ฝากอาจขอให้ลงทะเบียนหรือประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ได้ โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จะต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนสูญหายไป หรือไปรษณีย์ภัณฑ์รับประกันแตกหัก หรือสูญหายไป ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ ยกเว้นกรณีเกิดเหตุสุดวิสัย หรือเกิดแต่สภาพแห่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั่นเอง หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ฝาก หรือผู้รับ

๒.๒.๗ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติต่อไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ส่งไม่ได้ เช่น การกำหนดเวลาให้ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้พักไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์นั้น การจัดทำมีการโฆษณาบัญชีไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้และเมื่อได้พักไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางครบกำหนดเวลาแล้ว ให้ส่งกลับไปยังที่ทำการไปรษณีย์ต้นทาง เพื่อคืนให้แก่ผู้ฝาก หรือให้ส่งตรงไปยังบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เพื่อดำเนินการต่อไป

๒.๒.๘ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งทางเรือ โดยนายเรือของเรือทุกลำที่จะออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งภายในราชอาณาจักร ไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร จะต้องรับส่งไปรษณีย์ที่เจ้าพนักงานคนใดคนหนึ่งนำมามอบให้เพื่อส่งไปกับเรือนั้นและต้องออกไปรับให้ และเมื่อถึงท่าหรือที่ต้องส่งไปรษณีย์นั้นแล้ว ให้นำส่งโดยมิชักช้า พร้อมทั้งเจ้าของเรือทุกลำหรือตัวแทนต้องแจ้งวันและเวลาที่เรือจะออกหรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ทราบในเวลาอันสมควร ทั้งนี้ ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ได้เข้ามาถึงกรุงเทพฯ จากประเทศใด ๆ ภายนอกราชอาณาจักร โดยยานพาหนะใด ๆ ต้องมอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ใกล้ที่สุดทันที

๒.๒.๙ สิทธิพิเศษในการรับส่งไปรษณีย์ โดยบุคคล สัตว์ หรือยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่รับส่งแต่เฉพาะไปรษณีย์นั้น จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าผ่านทาง และห้ามมิให้ผู้ใดขัดขวาง หน่วงเหนี่ยว หรือกีดกันบุคคล สัตว์ หรือยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่จะไปรับหรือใช้ให้ไปรับไปรษณีย์ หรือที่กำลัรับส่งไปรษณีย์ และหากไปรษณีย์ที่ส่งไปทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศนั้นไม่อาจส่งไปยังที่ซึ่งจะส่งถึงได้ เพราะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ให้เป็นหน้าที่ของบุคคลทุกคนที่สามารถช่วยได้ช่วยเหลือเพื่อให้ไปรษณีย์นั้นส่งไปถึงที่ได้โดยเร็วที่สุด อีกทั้ง บุคคลผู้รับขนส่งของ หรือคนโดยสาร เพื่อบำเหน็จเป็นทางคำปากติดของตน จำต้องรับขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือไปรษณีย์จะได้รับค่าระวางพาหนะสำหรับการนี้ด้วย

กรณีถ้ามีข้อโต้เถียงเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องเรื่องสัญญาหรือเงื่อนไข ค่าระวางพาหนะซึ่งไม่สามารถจะตกลงกันได้ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิที่จะตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นฝ่ายละคน แต่หากฝ่ายใดละเลยเสีย ไม่เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการ อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการแทนฝ่ายที่ละเลยนั้นได้ เพื่อวินิจฉัยข้อโต้เถียงนั้น กรณีความเห็นของอนุญาโตตุลาการก้ำกึ่งไม่ตกลงกัน อนุญาโตตุลาการอาจเลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้นหนึ่งคนเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และหากถ้าอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันในการเลือกตั้งผู้เป็นประธานก็ให้ร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้น

๒.๒.๑๐ ธนาณัติ โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อาจจัดทำให้มีการรับส่งเงินทางธนาณัติ และอาจเรียกเก็บเงินค่าส่วนลด หรือค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

กรณีที่ไม่สามารถจ่ายเงินตามธนาณัติให้แก่ผู้รับ เพราะเหตุที่ผู้รับตาย หรือล้มละลาย บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีอำนาจที่จะจ่ายเงินจำนวนนั้นให้แก่ทายาท หรือผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้รับ หรือแก่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ ฯลฯ แล้วแต่กรณี เมื่อบุคคลนั้นแสดงหลักฐานแห่งฐานะของตนดังกล่าวข้างต้นได้จนเป็นที่พอใจ

กรณีที่บุคคลใดซึ่งฝากเงินไปโดยทางธนาณัติ และถ้าเงินนั้นยังมิได้จ่ายให้แก่ผู้รับ อาจขอให้จ่ายเงินตามธนาณัตินั้นคืนแก่ตน หรือให้จ่ายแก่บุคคลอื่นนอกจากผู้รับเดิมได้แล้วแต่จะสั่ง และหากหาตัวผู้รับและผู้ฝากธนาณัติไม่ได้ให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด โฆษณาหาตัวผู้รับและผู้ฝาก โดยผู้รับหรือผู้ฝากจะเรียกเงินตามจำนวนนั้นคืนหาไม่ได้เมื่อพ้นกำหนด ๑ ปีนับแต่วันโฆษณา

๒.๒.๑๑ การตรวจค้น จับกุม ฟ้องร้อง และบทลงโทษ สามารถแบ่งได้ดังนี้

ความผิดที่เจ้าพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กระทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เช่น การดำเนินการล่าช้าในการนำส่ง หรือส่งมอบถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์หรือธนาณัติ หรือกระทำให้เกิดเสียหายแก่สิ่งเหล่านั้นโดยเจตนา การเปิดหรือยอมให้ผู้อื่นเปิดถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือตั้งใจกัก หรือหน่วงเหนี่ยว หรือยอมให้ผู้อื่นกักหรือหน่วงเหนี่ยวถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ เจ้าพนักงานลงเครื่องหมายของราชการบนถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ผิด โดยเจตนาทุจริต เปลี่ยนแปลง ชูตลบ หรือทำให้เครื่องหมายของราชการบนถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์สูญหาย โดยเจตนาทุจริต เป็นต้น

ความผิดอื่นที่กระทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เช่น การฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ การเอาไฟเผา หรือเอาไม้ขีดไฟใส่ในตู้ไปรษณีย์ หรือเอาวัตถุระเบิดใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือวัตถุที่นำเป็นอันตรายสิ่งโสโครก สิ่งมีพิษหรือของน้ำอย่างใด ๆ เทหรือใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือทำให้เสียหายแก่ตู้ไปรษณีย์ การปิดกระดาดแจ้งความ ปิดประกาศ หรือคำแจ้งความ หรือปิดบัญชี ป้าย หรือสิ่งใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ ให้เปื้อน หรือให้เสียหายแก่ที่ทำการไปรษณีย์หรือตู้ไปรษณีย์ ความรับผิดชอบของนายเรือกรณีละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การขัดขวาง กีดกัน หน่วงเหนี่ยว กักหรือทำให้เนิ่นช้าต่อการนำส่งถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือด้วยอุบายอย่างใด ๆ เปิดถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ การใช้ตราไปรษณียากร ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงว่าตราไปรษณียากรนั้นได้ใช้แล้ว เป็นต้น

การตรวจค้นจับกุมและฟ้องร้อง โดยเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบอำนาจอาจตรวจค้น จับกุมผู้ฝ่าฝืน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือหน่วงเหนี่ยวไว้ได้ เป็นเวลาอันสมควรเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยสำหรับการฟ้องบุคคลผู้กระทำความผิดอาชญาเกี่ยวกับถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งทางไปรษณีย์นั้น ในฟ้องจะกล่าวแต่เพียงว่าถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นเป็นทรัพย์สินของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นมีค่ามากน้อยเท่าใด และการฟ้องขอให้ลงโทษให้ฟ้องได้ต่อเมื่อเจ้าพนักงานไปรษณีย์ได้ร้องขอ โดยในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา เจ้าพนักงานไปรษณีย์มีอำนาจเปรียบเทียบเพื่อเรียกประกัน ค่าปรับ หรือเพื่อริบทรัพย์สินอันผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยกระทำความตกลงและวางเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร อีกทั้งเมื่อผู้กระทำความผิดจะต้องถูกปรับสำหรับความผิดอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ทำคำร้องขอเป็นพิเศษแล้ว ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาให้แบ่งเงินพินัยไม่เกินกึ่งหนึ่งให้แก่ผู้สืบการกระทำความผิดนั้น

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

การมีพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ช่วยให้ประชาชนได้รับการให้บริการเกี่ยวกับการรับ รวบรวม ส่ง จ่าย และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และประชาชนทุกคนสามารถใช้บริการได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ในราคาที่สมารถจ่ายได้และเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารของบุคคลโดยทางไปรษณีย์อันเป็นบริการไปรษณีย์พื้นฐานโดยทั่วถึง (Universal Postal Services)

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการดำเนินคดีและลงโทษตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

/(๑) เนื่องจาก...

(๑) เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีการบังคับใช้มาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี จึงเป็นกฎหมายล้ำสมัยที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

(๒) ถ้อยคำและหน่วยงานที่กำหนดไว้ในกฎหมายไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน เช่น กรมไปรษณีย์โทรเลข ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อธิบดี ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น คณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ และเซ็คไปรษณีย์ ปัจจุบัน ยกเลิกการให้บริการ เป็นต้น

(๓) ปัจจุบันการให้บริการไปรษณีย์ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการ เช่น บริการตู้รับฝากไปรษณีย์อัตโนมัติ เครื่องบริการนำจ่าย เครื่องให้บริการรับฝากและนำจ่ายอัตโนมัติ ในเครื่องเดียวกัน บริการธนาณัติออนไลน์ เป็นต้น แต่ในกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ครอบคลุมถึงการให้บริการดังกล่าว

(๔) กฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นโทษทางอาญาในลักษณะโทษปรับหรือจำคุก ในขณะที่กฎหมายสมัยใหม่หลายฉบับมุ่งเน้นโทษทางปกครอง และโทษปรับเป็นพินัย

(๕) กฎหมายฉบับนี้มีขอบเขตครอบคลุมถึงการกำกับดูแลพัสดุภัณฑ์น้ำหนักเบา นอกเหนือจากจดหมาย แต่เนื่องจากกฎหมายถูกนำมาใช้กำกับดูแลเฉพาะผู้ให้บริการ คือ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จึงไม่มีการออกหลักเกณฑ์เพื่อกำกับดูแลผู้ให้บริการขนส่งพัสดุภัณฑ์รายอื่น ทำให้ผู้บริโภคที่ใช้บริการขนส่งพัสดุภัณฑ์น้ำหนักเบาไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอ

(๖) การให้บริการไปรษณีย์พื้นฐานโดยทั่วถึง (Universal Postal Services) ในพื้นที่ห่างไกล เป็นภาระอย่างมากแก่ผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าว คือ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เนื่องจากมีต้นทุนสูง แต่ถูกกำหนดให้มีการควบคุมการคิดค่าบริการให้อยู่ในระดับที่ประชาชนทุกกลุ่มสามารถใช้บริการได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ทั่วประเทศและเท่าเทียมกัน

ทั้งนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จนถึงปัจจุบัน มีการดำเนินคดีระหว่างบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กับผู้ใช้บริการ จำนวน ๑๓ คดี แบ่งเป็นคดีในศาลยุติธรรม จำนวน ๘ คดี และศาลปกครอง จำนวน ๕ คดี (การดำเนินคดีที่ศาลปกครองเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งศาลปกครองพิพากษาให้ชดใช้เงิน ๒ คดี และยกฟ้อง ๓ คดี)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ)

ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เอกสารแนบท้ายประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

คิวอาร์โค้ดสำหรับการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

http://law.go.th/listeningDetail?survey_id=NDYzMURHQV9MQVdfRUPTlRFTkQ=

คิวอาร์โค้ดสำหรับดาวน์โหลดพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๕๖๗
และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

<https://mdes.e-office.cloud/d/cef00c35>